

Nytt om navn

KRISTOFER HELLAND-HANSEN

KNUT JOHANNESSEN

ÅSE BRINCHMANN-HANSEN

PER BRODAL

Sverre Hoftun

Helt uventet ble Sverre rykket bort 7. januar 2001, bare 61 år gammel. Sverre som var så glad i livet, glad i arbeidet sitt som distriktslege i Hemne og glad i familien, og ikke minst trofast mot sine pasienter og venner.

Sverre var født i Ål, men vokste opp i Batnfjorden på slektsgården og tok videregående skole i Molde. Han var aktiv i sport og spesielt glad i fotball. Senere begynte han sitt medisinske studium i Nederland og flyttet etter noen år til Bergen der han ble cand.med. i 1966.

Etter turnustjeneste ved Fylkessjukehuset i Molde og siden i Hemne distrikt ble han værende der som konstituert distriktslege i to år. Etter videreutdanning i Drammen i diverse fagområder var han fra 1972–76 i en krevende distriktslegestilling i Hammerfest, Sørøysund og Kvalsund distrikt, der han var

en av planleggerne av det nye legesenteret. Da stillingen ble ledig som distriktslege i Hemne, hans ønskested, søkte han den og har siden vært der. Han ble spesialist i allmennmedisin i 1976.

Det har vært gode, men slitsomme år i praksis, dette vesentlig pga. ustabil legebemanning. Hoftun var dyktig faglig, alltid godt oppdatert og hadde en fin og naturlig pasientkontakt. Mange vil savne han, ikke minst de eldre.

Hans nærvær var god vitamininnsprøytning uansett. Han var en miljøskaper. Etter rundet 60 år gledet han seg til en vaktfri periode med tid til familie og friluftsliv. Den siste store påkjenning han var med på, var sorgarbeidet etter akeulykken i Kjørstellet i romjulen, en ulykke som lammet hele bygden.

For alle gode venner og kolleger som har kjent Sverre er sorgen tung å bære og enda større selvsagt for Bjørg, hans gode støtte gjennom alle år, og deres tre barn, Ingrid, Erik og Øystein med etterslekt. Det er så uforståelig at han er borte. Vi lyser fred over hans minne.

Dick Mårtenson

Vår kollega og gode venn Dick Mårtenson er død, 59 år gammel. Han var en stor inspirator og støttespiller for norsk medisinsk utdanning. Karakteristisk nok var Dick i full aktivitet og på reisefot da døden plutselig inntrådte i New York.

Dick Mårtenson ble født i Montreux i Sveits i 1941, men flyttet etter noen år til Sverige hvor han gjennomførte skolegang og studier. Han tok filosofi kandidateksamen og arbeidet ved pedagogisk institutt ved Universitetet i Stockholm. I 1971 ble han ansatt som pedagogisk konsulent ved Karolinska Institutet, hvor han arbeidet frem til sin død. De siste årene arbeidet han i halv stilling ved dette instituttet og halv stilling som frilans medisinsk pedagog.

På 1960- og 1970-tallet arbeidet Dick aktivt for å fornye de tradisjonelle undervisningsformene i grunnutdanningen ved Karolinska Institutet. Han spilte en fremtredende rolle i instituttets omlegging til økt integrering av prekliniske og kliniske fag i den medisinske grunnutdanningen. Dick var også en pådriver og aktiv medspiller i etableringen av en egen pedagogisk enhet ved Karolinska Institutet – en enhet som i dag teller flere personer med medisinsk pedagogikk som spesialfelt.

I tillegg til sitt arbeid ved Karolinska Institutet hadde Dick oppdrag i inn- og utland. Han deltok aktivt i diverse internasjonale nettverk for medisinsk pedagogikk, og var alltid en bidragsyter på AMEE-konferansene (Association for Medical Education in Europe).

Også Norge fikk nyte godt av Dicks kompetanse og pedagogiske nytenkning. Særlig de medisinske fakultetene i Tromsø og Trondheim benyttet Dick i forbindelse med justeringer og endringer i studieplanene. I sju år fikk vi gleden av å samarbeide nært med Dick om evaluering av medisinstudiet i Trondheim. Ved oppstarten av det nye problembaserte studiet oppnevnte fakultetet en ekstern evalueringsgruppe, som siden har hatt regelmessige møter både internt og med fakultetet. 2–3 rapporter ble utarbeidet hvert år fra 1994 til 2000.

Hans lange erfaring fra evalueringer i Sverige og andre land, og hans inngående kunnskaper om medisinsk utdanning, gjorde ham til en sentral person i vårt arbeid. Dick var en samarbeidets mann som frydet seg hver gang vi som gruppe gjensidig kunne inspirere hverandre til nye ideer. Han var tålmodig og alltid engasjert i arbeidet han holdt på med. Dicks utpregede sans for humor og hans naturlig vennlighet bidro også til at vi alltid så frem til våre fellesmøter med glede.

Å være pedagogisk konsulent ved en stor, forskningstung medisinsk skole som Karolinska Institutet, kan ikke ha vært noen enkel oppgave. Likevel er det åpenbart at Dick fikk gjennomslag for sin pedagogiske nytenkning på flere områder. Han var ingen kampens eller konfrontasjonens mann, så hans resultater var basert på tålmodighet og grundig argumentasjon og dokumentasjon, slik det bør være i en akademisk institusjon.

Tapet av Dick som fagperson er stort. Savnet av en god venn og arbeidskamerat enda større. For oss har Dick gått ut av tiden, men i våre minner er han like levende og entusiastisk som sist vi møttes.

Publisert: 28. februar 2001. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. februar 2026.